

Životopis paní Nadi Bindr

Nad'a Laubová, později provdaná Bindr, se narodila v roce 1948 v Chebu, kam po druhé světové válce přišli za prací její rodiče. Otec působil jako obchodní zástupce firmy Meinl. Matka byla původem volyňská Češka, která se podílela na osvobození Československa v řadách Svobodovy armády. Rodiče Nadi Bindr se snažili vytvořit stabilní domov v poválečné době plné nejistot a proměn, kdy se rodina na Chebsku často stěhovala.

Po absolvování základní školy nastoupila krátce na chemickou průmyslovku v Ústí nad Labem, poté přešla na Gymnázium v Chebu. Mezi její oblíbené předměty patřila historie. Ve volném čase se ráda věnovala módě.

Toužila studovat na vysoké škole, dočasně ale nastoupila jako sekretářka v Balneologickém ústavu ve Františkových Lázních.

Osudovým momentem v životě paní Bindr byla okupace vojsky Varšavské smlouvy v roce 1968. Tento dramatický zlom vyvolal obavy o budoucnost celé rodiny a přiměl ji k rozhodnutí emigrovat. Dne 16. ledna 1969 opustila spolu se svým otcem Československo směrem do Německa. Loučení s příbuznými a přáteli bylo bolestné a plné nejistoty – s vědomím, že už se možná nikdy neuvidí.

Začátky v Německu byly provázeny finančními těžkostmi, jazykovou bariérou a podřadnou prací. Nad'a a její otec se snažili začlenit do nové společnosti, přestože jim chyběly prostředky i kontakty. Osud jim však přinesl pomoc od laskavých lidí, včetně řádových sester v klášteře či správce domu, kteří jim poskytli podporu a základní vybavení pro nový začátek.

Usadili se v Hesensku, kde později potkala svého manžela, také českého emigranta. Společně budovali nový život a čelili výzvám spojenými s emigrací. Žili v Německu až do jejich odchodu do důchodu, poté se rozhodli vrátit zpět do vlasti.

Během let odloučení prošla rodina paní Bindr mnoha zkouškami. Její matka, která zůstala v Československu, byla šikanována výslechy StB a čelila tlaku režimu. Bratr byl odveden k tzv. pětépákům. Telefonické hovory mezi Nad'ou a její matkou byly sledovány. Svou matku neviděla celých sedm let, což pro ni bylo jedním z nejtěžších období v životě.

Navzdory překážkám se paní Bindr podařilo vybudovat nový život a získat cenné zkušenosti. S manželem procestovali téměř celý svět.

Dnes se paní Bindr velmi zajímá o kulturu, zvláště divadlo, ráda hostí své přátele z ciziny i domova, pravidelně navštěvuje svou početnou rodinu na Chebsku.

Její životní příběh je svědectvím o odvaze, vytrvalosti a hodnotě svobody. Sama říkala: *"Kdo může do světa, ať jede na zkušenou, kamkoliv, kdykoliv. Cizina vám strašně moc dá do života."*